

25 Ιουνίου, 1990

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/σής]

SONS OF AFIF YAMOUT ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Ενάγοντες,

v.

SCHIFFFAHRTS - GES. ELBE M.B.H. & CO.,

Εναγομένων.

(Αγωγές Ναυτοδικείου Αρ. 11/89, 12/89).

Ναυτοδικείο — Πρακτική — Επίδοση κλητηρίου εντάλματος εκτός δικαιοδοσίας — Άδεια — Προϋποθέσεις εκδόσεως — Το Περί Δικαιοδοσίας του Κυπριακού Ναυτοδικείου Διάταγμα, 1893, Καν.24.

Ναυτοδικείο — Δικαιοδοσία — Ρήτρα Διαιτησίας — Πότε το Ναυτοδικείο επιλαμβάνεται της διαφοράς — Το βάρος του καθενός από τους διαδίκους — Η βαρύτητα του γεγονότος ότι αν ο ενάγων κατέφυγε στην Ρήτρα Διαιτησίας, η απαίτησή του θα ήταν παραγεγραμμένη. 5

Ναυτοδικείο — Πρακτική — Επίδοση κλητηρίου εντάλματος εκτός δικαιοδοσίας — Άδεια — Παράλειψη αποκαλύψεως στην Αίτηση περί παροχής Άδειας της υπάρξεως Ρήτρας Διαιτησίας — Συνέπειες — Το Περί Δικαιοδοσίας του Κυπριακού Ναυτοδικείου Διάταγμα, 1893, Καν.24. 10

Οι εναγόμενοι, που είναι κάτοικοι Γερμανίας, ζητούν ακύρωση του διατάγματος, με το οποίο είχε δοθεί άδεια επιδόσεως εκτός δικαιοδοσίας, παραμερισμό της επιδόσεως και/ή απόρριψη της αγωγής και/ή παγοποίηση της διαδικασίας εναντίον τους. 15

Η Αγωγή αφορά μη παράδοση ποσότητας εμπορευμάτων, που εφορτώθησαν στο πλοίο των εναγομένων προς μεταφοράν από Αγγλίαν στην Λεμεσό. Οι ενάγοντες είναι κάτοικοι Λιβάνου. 20

Τα ερωτήματα ενώπιον του Δικαστηρίου ήταν ουσιαστικά τα ακόλουθα:

Εν τέλει τα ερωτήματα ενώπιον του Δικαστηρίου μπορούν να συνοψισθούν ως εξής: 25

α) Κατά πόσο υπήρχαν οι προϋποθέσεις της Άδειας επιδόσεως εκτός δικαιοδοσίας βάσει του Κανονισμού 24.

β) Η συνέπεια της μη αποκαλύψεως της υπάρξεως στην φορτωτικήν Ρήτρας Περί Διαιτησίας στο Λονδίνο.

5 γ) Η συνέπεια της υπάρξεως της εν λόγω Ρήτρας Διαιτησίας και ο αντίκτυπος του γεγονότος ότι, εάν οι ενάγοντες, κατά τον χρόνον εγέρσεως της αγωγής, κατέφευγαν στην Ρήτραν Διαιτησίας, οι απαιτήσεις των θα ήσαν παραγεγραμμένα.

δ) Ο ισχυρισμός των εναγομένων ότι ουδεμία συμφωνία είχε γίνει μαζί τους.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση, αποφάσισε:

1. Οι προϋποθέσεις της εκδόσεως αδείας επιδόσεως εκτός δικαιοδοσίας βάσει του Κανονισμού 24 είναι:

α) Μαρτυρία, που να ικανοποιεί ότι ο Ενάγων έχει καλό αγώγυμο δικαίωμα.

15 β) Στοιχεία ότι η αγωγή είναι κατάλληλη να εκδικασθεί στην Κύπρο.

γ) Μαρτυρία αναφορικά με τον τόπο ή χώρα στην οποίαν μπορεί να ευρεθεί ο εναγόμενος.

δ) Μαρτυρία για την Ιθαγένεια του εναγομένου.

20 Στην παρούσα υπόθεση όλες οι πιο πάνω προϋποθέσεις ικανοποιούνται.

25 2. Η αποκάλυψη όλων των στοιχείων προτού δοθεί η Άδεια είναι απαραίτητη. Η μη αποκάλυψη της Ρήτρας Διαιτησίας δεν έγινε με σκοπό την παραπλάνηση του Δικαστηρίου. Γι' αυτό και δεν μπορεί να ανυρωθή το Διάταγμα παροχής της Αδείας (*Ellinger v. Guinness, Mahon & Co* [1939] 4 All E.R 16).

30 3. Η συνέπεια Ρήτρας Διαιτησίας, σε περίπτωση εγέρσεως αγωγής, αντί παραπομπής στην Διαιτησίαν, είναι, σύμφωνα με την νομολογίαν, ότι ο εναγόμενος πρέπει να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι η Κύπρος δεν είναι το κατάλληλο forum, και, εάν το κατορθώσει, τότε ο ενάγων έχει το βάρος να δικαιολογήσει την επιλογή του. Στην υπόθεση αυτήν τα στοιχεία υποδεικνύουν ότι η Κύπρος είναι το κατάλληλο 1 forum.

35 4. Το θέμα της παραγραφής επενεργεί υπέρ της εκδικάσεως της υποθέσεως από το Δικαστήριο αυτό. Είναι προτιμότερο να εκδικασθεί υπόθεση στην ουσίαν της, παρά να απορριφθεί για λόγους παραγραφής.

5. Η θέση των Αιτητών ότι ουδεμία συμφωνία υπήρξε μεταξύ

τους και του ενάγοντος αφορά την ουσίαν της αγωγής.

Η Αίτηση απορρίπτεται. Έξοδα επιφυλάσσονται.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- George P. Zachariades Ltd. and Others v. Economides and Others* (1989) 1 A.A.Δ.437 5
- Ellinger v. Guinness, Mahon & Co. [1939] 1 All E.R. 16*
- The Eleftheria [1969] 2 All E.R. 641*
- The El Amria [1981] 2 Lloyd's Rep. 119*
- The Sennar (No.2) Lloyd's Rep. 142*
- Cyprus Phassouri Plantations Co. Ltd. v. Adriatica Di Navigazione SP.A. through their Agents A.L. Mantovani and Sons Ltd. and another (1985) 1 C.L.R. 290* 10
- MacShannon v. Rockware Glass Ltd. [1978] A.C. 795*

Αίτηση.

Αίτηση από τους εναγομένους (α) για παραμερισμό του διατάγματος με το οποίο δόθηκε άδεια για επίδοση της ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος εκτός δικαιοδοσίας, (β) για παραμερισμό της επίδοσης της ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος, (γ) για παραμερισμό του κλητηρίου εντάλματος, (δ) για διαγραφή του ονόματος των εναγομένων και (ε) για διάταγμα για την παγοποίηση όλων των διαδικασιών στις δύο αγωγές. 15

A. Τιμόθη (Κα.) για Χρ. Δημητριάδη, για τους αιτητές-εναγομένους.

A. Πούλλος, για τους καθ' ων η αίτηση. 25

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι δικηγόροι και από τις δύο πλευρές συμφώνησαν ότι τα επίδικα θέματα στην υπόθεση 11/89 είναι τα ίδια με την υπόθεση 12/89 και η απόφαση στην υπόθεση 11/89 δε- 30

σμεύει και την υπόθεση 12/89 αναφορικά προς τα επίδικα θέματα.

Τα γεγονότα που οδήγησαν στην παρούσα αίτηση έχουν σε συντομία ως εξής:

- 5 Οι ενάγοντες είναι Λιβάνιοι από τη Βηρυτό και οι εναγόμενοι κάτοικοι της Δυτικής Γερμανίας. Στις 3/2/89 οι ενάγοντες κίνησαν αγωγή (action in personam) στο Ανώτατο Δικαστήριο, Δικαιοδοσία Ναυτοδικείου, εναντίον των εναγομένων για το ποσό των 33,762 Δολαρίων Αμερικής για ζημιές που όπως ισχυρίζονται υπέστησαν από ευθύνη των εναγομένων.

- 15 Κατά τον ισχυρισμό των εναγόντων, αυτοί συμφώνησαν με τους εναγόμενους όπως οι εναγόμενοι μεταφέρουν με το πλοίο τους "FINE EAGLE", δυνάμει φορτωτικής αρ. BKLS-010, από τη Σιγκαπούρη στη Λεμεσό ένα φορτίο από 85 χαρτόνια υφάσματα, αλλά 69 από αυτά τα χαρτόνια δεν έφθασαν ποτέ στον προορισμό τους στη Λεμεσό, ή/και δεν παρεδόθησαν. Κατά την απαίτηση των εναγόντων η αξία των εμπορευμάτων που δεν παρεδόθησαν, 20 ανέρχεται στο ποσό της απαίτησης.

- 25 Την ίδια μέρα που καταχωρήθηκε η αγωγή, καταχωρήθηκε και αίτηση για υποκατάστατη επίδοση της ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος στους εναγόμενους στη Γερμανία. Η αίτηση αυτή βασιζόταν στη Δ.23, 24 και 25 των Περί Δικαιοδοσίας Ναυτοδικείου Κύπρου Θεσμών 1893. Με Ένορκη Δήλωση του δικηγόρου κ. Τάσου Πούλλου, που συνόδευε την αίτηση για υποκατάστατη επίδοση, αναφέροντο τα γεγονότα πάνω στα οποία βασιζόταν η αίτηση. Η ένορκη αυτή δήλωση ανέφερε:

- 30 "2. Οι Ενάγοντες κατά ή περί την 29/11/87 συνεφώνησαν μεταξύ των Εναγομένων, ιδιοκτητών του πλοίου "FINE EAGLE" όπως μεταφέρουν δι' αυτού 85 χάρτινα κιβώτια με Textiles for shirting από τη Σιγκαπούρη στη Λεμεσό.

3. Μέρος του ως άνω φορτίου απωλέσθη και/ή δεν παρεδόθη εις τον προορισμόν του με αποτέλεσμα οι Ενάγοντες να υποστούν ζημίας ανερχομένας εις 33,762 Δολάρια Αμερικής, αι οποίαι αντιπροσωπεύουν την αξία του μέρους του ως άνω φορτίου και/ή ζημίας δια διάρρηξιν συμφωνίας υπό των Εναγομένων. 5

4. Οι Εναγόμενοι είναι κάτοικοι Δυτικής Γερμανίας (Rodingsmarkt 16,200 Hamburg 11) ήτοι ευρίσκονται εκτός δικαιοδοσίας των Κυπριακών Δικαστηρίων και η έκδοσις των αιτουμένων διαταγμάτων είναι επιβεβλημένη δια σκοπούς απονομής της δικαιοσύνης. 10

5. Η αξίωσις των Εναγόντων εναντίον των Εναγομένων είναι δικαία και βάσιμος και πιστεύω ότι η έκδοσις των αιτουμένων διαταγμάτων είναι εύλογος υπό τας περιστάσεις." 15

Στις 7/2/89 το Δικαστήριο εξέδωσε διάταγμα για υποκατάστατη επίδοσις της ειδοποίησης του κλητηρίου. Στις 13/6/89 οι εναγόμενοι κατεχώρησαν την αίτηση αυτή με την οποία ζητούν:

α) Παραμερισμό του Διατάγματος με το οποίο δόθηκε άδεια στους ενάγοντες-καθ' ων η αίτηση να επιδόσουν ειδοποίηση του κλητηρίου εντάλματος εκτός δικαιοδοσίας. 20

β) Παραμερισμό διαζευτικά της επίδοσης ή της ούτω καλούμενης επίδοσης της ειδοποίησης του κλητηρίου εντάλματος στους αιτητές-εναγόμενους. 25

γ) Παραμερισμό του κλητηρίου εντάλματος.

δ) Διαγραφή του ονόματος των εναγομένων και

ε) Διάταγμα για την παγοποίηση όλων των διαδικασιών στις δύο αγωγές. 30

Οι λόγοι πάνω στους οποίους βασίζονται οι εναγόμε-

νοι για τις θεραπείες που ζητούν, αναφέρονται στην Ένορκη Δήλωση του δικηγόρου κ. Γεώργιου Χριστοδούλου, ημερομηνίας 9/6/89, που συνοδεύει την αίτηση. Οι λόγοι είναι σε συντομία οι πιο κάτω:

- 5 1) Υπάρχει παράβαση του θεσμού 24 Περί Ναυτοδικείου.

Κατά τους εναγόμενους-αιτητές,

- 10 i) Δεν υπάρχει μαρτυρία στο Δικαστήριο τέτοια που να θεμελιώνει καλό λόγο αγωγής και πως η αγωγή μπορεί κανονικά να δικαστεί στην Κύπρο.

ii) Δεν υπάρχει μαρτυρία στο Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 3 του Κεφ. 6 ότι η αγωγή θα μπορούσε να δικαστεί εκτός Κύπρου ή ότι είναι πιο εύκολο να δικαστεί στην Κύπρο. Το άρθρο 3 του Κεφ. 6 αναφέρει:

- 15 "3. The Court may order that a writ of summons may be served out of Cyprus whenever it appears to the Court that the cause of action has arisen on any breach or alleged breach in Cyprus of any contract wherever made, or in respect of any property subject
20 to the Laws of Cyprus, and that, in any of the cases aforesaid, the action is one which cannot be tried elsewhere than in Cyprus or can be more conveniently tried in Cyprus than elsewhere."

- 25 iii) Οι εναγόμενοι πλοιοκτήτες δεν είναι τα πρόσωπα εναντίον των οποίων έπρεπε να κινηθεί αγωγή, γιατί το ναυλοσύμφωνο δεν έγινε με τους εναγόμενους αλλά με την "EAGLE CONTAINER LINE".

- 30 Για τους πιο πάνω λόγους είναι ο ισχυρισμός των εναγομένων-αιτητών ότι οι ενάγοντες δεν μπορούν να θεμελιώσουν "καλό λόγο αγωγής" (good cause of action).

2) Εκτός από τους πιο πάνω λόγους, οι αιτητές ισχυρίζονται πως υπάρχει ρήτρα για παραπομπή οποιασδήποτε

διαφοράς μεταξύ των μερών σε διαιτησία στο Λονδίνο και σύμφωνα με τον όρο αυτό, αν δεν υπήρχε συμμόρφωση εντός ενός έτους από την εκφόρτωση, τότε κάθε απαίτηση ή δικαίωμα που θα είχαν οι ενάγοντες θα εχάνετο και οι μεταφορείς θα απαλλάσσοντο από οποιαδήποτε ευθύνη. Η σχετική πρόνοια της φορτωτικής αναφέρει: 5

"Unless the Carrier otherwise agrees in writing all claims and disputes arising under or in connection with this Bill of Lading shall be referred to arbitration in London Unless Merchant' s Arbitrator is appointed within one year of final discharge ... this claim shall be deemed absolutely waived and barred and the Carrier discharged from all liability." 10

Κατά τους ισχυρισμούς των εναγομένων-αιτητών, οι ενάγοντες έχασαν κάθε δικαίωμα απαίτησης εναντίον των εναγομένων γιατί δεν ζήτησαν την παραπομπή της απαίτησής τους σε διαιτησία εντός ενός έτους από την ημέρα της εκφόρτωσης. Έτσι, κατά τον ισχυρισμό των εναγομένων-αιτητών, οι ενάγοντες δεν μπορούν να προωθήσουν την απαίτησή τους με αγωγή παρακάμπτοντας την πρόνοια για διαιτησία. 15 20

Οι ενάγοντες-καθ' ων η αίτηση με την ένστασή τους, ημερομηνίας 25/7/89, αντικρούουν τους ισχυρισμούς των εναγομένων-αιτητών. Παραθέτω την Ένορκη Δήλωση του E. Thompson που συνοδεύει την ένσταση, στην οποία φαίνονται οι λόγοι πάνω στους οποίους βασίζονται οι ενάγοντες για υποστήριξη των ισχυρισμών τους. 25

"Ο κάτωθι υπογεγραμμένος Edward Thompson, εκ Λεμεσού, ορκίζομαι και λέγω τα κάτωθι: 1. Είμαι υπάλληλος εις την εταιρεία A.L. MANTOVANI & SONS LTD., η οποία αντιπροσωπεύει τους ασφαλιστές του επίδικου φορτίου και γνωρίζω τα γεγονότα της υποθέσεως από σχετικό φάκελο του γραφείου μας και πληροφορίες των Εναγόντων, είμαι δε εξουσιοδοτημένος να προβώ εις την παρούσα μου εκ μέρους των Εναγόντων-καθ' ων η αίτησις. 30 35

2. Ανέγνωσα την ένορκο δήλωση που συνοδεύει την αίτηση και διαφωνώ με το περιεχόμενο της, ισχυρίζομαι δε ότι τα αληθή γεγονότα έχουν ως ακολούθως:

5 3. Εις την ένορκο δήλωση του κ. Τ. Πούλλου ημερο-
μηνίας 31/1/89 περιέχονται αρκετά στοιχεία ώστε να
καταφαινεται η ύπαρξις καλής βάσεως αγωγής και ότι
η υπόθεσις δύναται να εκδικαστεί εις Κύπρον, αφού
ρητώς αναφέρονται η συμφωνία μεταφοράς των εμπο-
ρευμάτων εις Λεμεσόν, όπου δια της μη παραδόσεώς
10 των εγένετο και η παράβασις της συμβάσεως και δεν
εχρειάζετο να αναφερθεί οτιδήποτε άλλο.

15 4. Η δικαιοδοσία του δικαστηρίου επεξηγείται, δια
της παραβιάσεως της συμφωνίας μεταφοράς εις Λεμε-
σόν και δεν βασίζεται εις την αδυναμία εκδικάσεως της
υποθέσεως αλλού. Ανεξαρτήτως τούτου όμως πιστεύω
και συμβουλεύομαι ότι είναι εμφανές από την εν λόγω
ένορκο δήλωση του κ. Πούλλου ότι είναι προς το συμ-
20 φέρον των μερών να εκδικαστεί η υπόθεσις εις Κύπρον
αντί του Λιβάνου (λόγω της καταστάσεως που επικρα-
τεί) ή της Γερμανίας (λόγω της δυσκολίας προσαγωγής
της καθόλα εις Κύπρον μαρτυρίας παραβιάσεως της
συμφωνίας μεταφοράς και του οικονομικού κόστους
που θα απαιτηθεί).

25 5. Ως συμβουλεύομαι Πλοιοκτήται του μεταφέρο-
ντος πλοίου είναι οι Εναγόμενοι και καλώς εγείρεται
εναντίον των η αγωγή αφού ευθύνονται προσωπικά και
ανεξάρτητα από την ευθύνη και άλλων, ως ιδιοκτήται
του πλοίου.

30 6. Ως πιστεύω και συμβουλεύομαι η ύπαρξις παρα-
γράφου παραπομπής εις διαιτησίαν δεν αποκλείει την
έγερσιν αγωγής ενώπιον του Δικαστηρίου, περαιτέρω
δε και εφόσον η αγωγή κατετέθη προ της λήξεως έτους
από της παραβάσεως της συμφωνίας, εξακολουθούν οι
Ενάγοντες να έχουν καλήν βάσιν αγωγής και αξίωσιν.

35 7. Εν όψει πάντων των ανωτέρω αιτούμαι όπως η

αίτησις απορριφθεί."

Οι δικηγόροι και από τις δύο πλευρές αγόρευσαν σε έκταση πάνω στα επίδικα θέματα και ανεφέρθησαν σε αριθμό αποφάσεων που υποστήριξαν τις θέσεις τους.

Τα επιχειρήματα των αιτητών-εναγομένων για υποστήριξη της αίτησής τους, μπορούν να συνοψιστούν σε τρεις βασικά λόγους: 5

1) Μη συμμόρφωση προς τη Δικονομική Διαταγή των Κανονισμών 23-26 της Κυπριακής Διαταγής Ναυτοδικείου του 1893. 10

2) Μη συμμόρφωση προς τη ρήτρα για παραπομπή σε διαιτησία, και

3) Πως η συμφωνία ναύλωσης δεν έγινε με τους πλοιοκτήτες-εναγόμενους αλλά με μιά άλλη εταιρεία, την "EAGLE CONTAINER LINE". 15

Ο Κανονισμός 24 αναφέρει:

"24. The Court or Judge before giving leave to serve such writ or notice of the writ shall require evidence that the Plaintiff has a good cause of action, that the action is a proper one to be tried in Cyprus, and evidence of the place or country where the Defendant is or may probably be found and of his nationality." 20

Από την πιο πάνω πρόνοια προκύπτει πως προτού εκδοθεί η άδεια πρέπει να υπάρχουν τα πιο κάτω:

(α) Μαρτυρία που να ικανοποιεί το Δικαστήριο ή το Δικαστή ότι ο ενάγων έχει καλό αγωγήμο δικαίωμα. 25

(β) Στοιχεία ότι η αγωγή είναι κατάλληλη για να εκδικαστεί στην Κύπρο.

(γ) Μαρτυρία αναφορικά με τον τόπο ή χώρα όπου

μπορεί να ευρεθεί ο εναγόμενος, και

(δ) Την ιθαγένεια του εναγόμενου. (Βλ. *George P. Zachariades Ltd. and Others v. George Economides and Others* (1989) 1 Α.Α.Δ.(Α) 437).

5 Ο Κανονισμός για υποχρέωση για πλήρη και ειλικρινή αποκάλυψη όλων των στοιχείων προτού δοθεί η άδεια για επίδοση σε πρόσωπο εκτός δικαιοδοσίας, είναι αναγκαίος και απαραίτητος για δύο λόγους:

10 α) Γιατί η αίτηση γίνεται εξ πάρτε όπου το Δικαστήριο καλείται να εκδώσει απόφαση κατ' εξαίρεση χωρίς να ακούσει και την άλλη πλευρά, και

15 β) γιατί η επίδοση εκτός δικαιοδοσίας θεωρείται σαν ένα είδος επέμβασης στην κυριαρχία άλλου κράτους, πράγμα που επιβάλλει στα Δικαστήρια λεπτή, προσεκτική και πιστή συμμόρφωση προς το Νόμο και τους κανονισμούς προτού επιτρέψει την επίδοση.

Α. Ως προς το πρώτο επιχείρημα των εναγομένων, δηλαδή τη μη συμμόρφωση προς τους θεσμούς, πιστεύω πως το υλικό που έχει παρουσιασθεί στο Δικαστήριο ικανοποιεί τις πρόνοιες του θεσμού 24. Από την Ένορκη Δήλωση του κ. Thompson, που παράθεσα πιο πάνω, φαίνεται ότι η συμφωνία έγινε με τους ίδιους τους εναγόμενους, πως η παράδοση έπρεπε να γίνει στη Λεμεσό και πως η διάρρηξη, δηλαδή, η μη παράδοση μέρους του φορτίου έγινε στη Λεμεσό. Παρόλο που είναι συνοπτική η παράθεση των γεγονότων, εντούτοις φαίνεται πως οι ενάγοντες συμφώνησαν με τους εναγόμενους, δηλαδή, υπάρχει μιά συμφωνία μεταξύ των μερών για μεταφορά ενός φορτίου στην Κύπρο, που το φορτίο δεν παρεδόθη στο σύνολό του, επομένως υπήρξε διάρρηξη και κατ' ακολουθία, τα Κυπριακά Δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία. Ως προς το κατά πόσο είναι πρέπον η υπόθεση να δικαστεί στην Κύπρο, από το υλικό που φαίνεται στην Ένορκη Δήλωση προκύπτει πως όλα τα στοιχεία για τη μη παράδοση του φορτίου και άλλη σχετική μαρτυρία, βρίσκονται στην

Κύπρο.

Η παράλειψη των αιτητών να αποκαλύψουν ότι υπήρχε ρήτρα διαιτησίας, είναι ένα στοιχείο που με προβληματίσε σοβαρά. Αντιμετωπίζοντας το πρόβλημα αυτό, εξέτασα κατά πόσο η μη αποκάλυψη αυτού του γεγονότος αποτελούσε μία προσπάθεια των αιτητών για παραπλάνηση του Δικαστηρίου. Έχω κλίνει προς την άποψη πως δεν υπήρξε προσπάθεια παραπλάνησης με την παράλειψη αυτή. Είναι νομολογιακά καθιερωμένο πως αν ο διάδικος δεν είχε πρόθεση να εξαπατήσει το Δικαστήριο, η απόκρυψη κάποιου στοιχείου δεν συνιστά λόγο της ακύρωσης της επίδοσης. (Βλέπε *Ellinger v. Guinness, Mahon & Co.* [1939] 4 All E.R. 16. Στη σελίδα 17 αναφέρει:

"This was not a case where the court, in the exercise of its discretion, ought to refuse to allow notice of the writ to be served on the defendants out of the jurisdiction. Non-disclosure of a material fact on the ex-parte application is not in itself sufficient ground for setting the order aside. There must be an attempt to deceive the court."

Έχω τη γνώμη, με βάση τη νομολογία, πως οι αιτητές με την παράλειψή τους αυτή, δεν προσπάθησαν να παραπλανήσουν το Δικαστήριο. Βρίσκω επίσης ότι υπάρχει αρκετό υλικό που να ικανοποιεί όλες τις προϋποθέσεις του θ.24, όπως συνοψίστησαν πιο πάνω.

Κατά την απόφασή μου, η εισήγηση για μη συμμόρφωση προς τις πρόνοιες της Δικονομικής Διαταγής των Κανονισμών 23-26 της Κυπριακής Διαταγής Ναυτοδικείου του 1893, δεν ευσταθεί.

Β. Το δεύτερο βασικό επιχείρημα των αιτητών είναι πως, αφού υπάρχει ρήτρα παραπομπής σε διαιτησία, κάθε διαδικασία στα Κυπριακά Δικαστήρια πρέπει να παραμεριστεί μέχρις ότου υπάρξει συμμόρφωση προς τη σχετική ρήτρα. Είναι γενική αρχή πως τα συμβαλλόμενα μέρη σε μία σύμβαση μπορούν να επιλέξουν το δίκαιο εκείνο που

θα ήθελαν για τη λύση κάθε διαφοράς τους. Υπάρχει πληθώρα αποφάσεων που υποστηρίζει την άποψη πως τα Δικαστήρια θα επιμένουν κατά κανόνα στη συμμόρφωση των μερών στη συμφωνία τους. Η προσέγγιση αυτή όμως, 5
δεν είναι απόλυτη και σε πολλές περιπτώσεις τα Δικαστήρια, αφού εξετάσουν την υπόθεση, μπορούν να επιληφθούν μιάς διαφοράς έστω και αν υπάρχει πρόνοια για παραπομπή σε διαιτησία. Οι αρχές που διέπουν την αντιμετώπιση του θέματος μπορούν αν βρεθούν στην υπόθεση 10
The Eleftheria [1969] 2 All E.R. 641, όπου ο Δικαστής Brandon είπε:

"(I) Where plaintiffs sue in England in breach of an agreement to refer to disputes to a foreign court, and the defendants apply for a stay, the English Court, assuming 15
the claim to be otherwise within its jurisdiction, is not bound to grant a stay but has a discretion whether to do so or not. (II) The discretion should be exercised by granting a stay unless strong cause for not doing so is shown. (III) The burden of proving such strong cause is 20
on the plaintiffs. (IV) In exercising its discretion, the court should take into account all the circumstances of the particular case. (V) In particular, but without prejudice to (IV), the following matters, where they arise, may properly be regarded: (a) In what country the 25
evidence on the issues of fact is situated, or more readily available, and the effect of that on the relative convenience and expense of trial as between the English and foreign courts; (b) Whether the law of the foreign court applies and, if so, whether it differs from English 30
law in any material respects; (c) With what country either party is connected, and how closely; (d) Whether the defendants genuinely desire trial in the foreign country, or are only seeking procedural advantages; (e) Whether the plaintiffs would be prejudiced by having to sue in the 35
foreign court because they would - (i) be deprived of security for that claim, (ii) be unable to enforce any judgment obtained, (iii) be faced with a time-bar not applicable in England, or (iv) for political, racial, religious or other reasons be unlikely to get a fair trial."

Οι πιο πάνω αρχές έχουν κατ' επανάληψη υιοθετηθεί από τα Κυπριακά Δικαστήρια στις υποθέσεις *The El Amria* [1981] 2 Lloyd's Rep. 119, *The Sennar* (No. 2) Lloyd's Rep. 142 και *Cyprus Phassouri Plantations Co. Ltd. v. Adriatica Di Navigazione SP.A., of Venice, through their Agents, A.L. Mantovani & Sons Ltd., and Another* (1985) 1 C.L.R. 290. Επίσης, ο Δικαστής Diplock στην υπόθεση *MacShannon v. Rockware Glass Ltd.* [1978] A.C. 795, 822, συνοπτικά, αλλά με πολλή σαφήνεια, προσδιορίζει τον τρόπο που πρέπει το Δικαστήριο να εξετάσει θέμα αναστολής διαδικασίας γιατί υπάρχει ρήτρα παραπομπής σε διαιτησία:

"In order to justify a stay two conditions must be satisfied, one positive and the other negative: (a) the defendant must satisfy the court that there is another forum to whose jurisdiction he is amenable in which justice can be done between the parties at substantially less inconvenience or expense, and (b) the stay must not deprive the plaintiff of a legitimate personal or juridical advantage which would be available to him if he invoked the jurisdiction of the English court."

Από την πιο πάνω νομολογία προκύπτει πως οι εναγόμενοι έχουν υποχρέωση να ικανοποιήσουν το Δικαστήριο πως η Κύπρος δεν είναι το κατάλληλο Δικαστήριο για την εκδίκαση της υπόθεσής τους και από την άλλη, αφού ικανοποιηθεί αυτή η υποχρέωση, τότε οι ενάγοντες έχουν υποχρέωση να δικαιολογήσουν την επιλογή τους να κινηθούν αγωγή στην Κύπρο. Δεν υπάρχει τίποτε που να συνηγορεί υπέρ της άποψης πως η Κύπρος δεν είναι το κατάλληλο forum για την εκδίκαση της υπόθεσης αυτής. Απεναντίας, ουσιώδη στοιχεία της δίκης ευνοούν την Κύπρο ως forum, όπως η ισχυριζόμενη διάρρηξη και η μαρτυρία. Ένα στοιχείο που συνάγεται από το υλικό ενώπιόν μου και την επιχειρηματολογία των δικηγόρων είναι πως οι ενάγοντες προτίμησαν την αγωγή σε Κυπριακό Δικαστήριο γιατί εάν η υπόθεση παρεπέμπετο σε διαιτησία θα προέκυπτε θέμα παραγραφής της απαίτησης. Παρόλο που υπάρχουν διστάμενες απόψεις ως προς το κατά πόσο η παραγραφή θα επενεργούσε υπέρ της αναστολής ή ενα-

5 ντίον της και που εξαρτάται σε ένα βαθμό στο κατά πόσο οι ενάγοντες ενήργησαν καλή τη πίστη ή όχι, ή με επιμέλεια ή όχι, πιστεύω ότι το θέμα της παραγραφής επενεργεί στην υπό κρίση υπόθεση υπέρ της εκδίκασης της υπόθεσης από τα Κυπριακά Δικαστήρια. Είναι προτιμότερο να εκδικασθεί μιά υπόθεση στην ουσία της παρά να απορριφθεί για λόγους παραγραφής.

10 Γ. Το τρίτο και τελευταίο θέμα το οποίο θα εξετάσω είναι κατά πόσο υπήρξε συμφωνία μεταξύ των μερών. Ο λόγος αυτός προεβλήθη σαν ανεξάρτητος λόγος αλλά και ταυτόχρονα σαν λόγος που υποστήριζε τη θέση των αιτητών πως δεν ικανοποιούνταν οι πρόνοιες του θεσμού 24, ειδικότερα πως δεν υπήρχε "καλός λόγος αγωγής". Έχω ήδη απαντήσει κατά πόσο υπήρξε συμμόρφωση προς το 15 θεσμό 24, αφού έλαβα υπόψη μου τις εισηγήσεις των δικηγόρων πάνω στο θέμα αυτό. Θεωρώ όμως πως και σαν ανεξάρτητος λόγος για την υποστήριξη της αίτησης δεν ευσταθεί γιατί ο ισχυρισμός αυτός άπτεται θεμάτων ουσίας που μπορούν να εξεταστούν μόνο κατά τη δίκη. 20 Υπάρχει ο ισχυρισμός πως οι εναγόμενοι ως πλοιοκτήτες είναι οι υπεύθυνοι για αποζημιώσεις και δεν θα ήταν ορθό στο στάδιο αυτό να υπεισέλθω στην ουσία της υπόθεσης για να εξετάσω κατά πόσο θα δεχθώ τον ένα ή τον άλλο ισχυρισμό. Τούτο επαφίεται αποκλειστικά στην κρίση του 25 Δικαστηρίου που θα εκδικάσει την υπόθεση.

Από όσα έχω αναφέρει πιο πάνω σε σχέση με τη δικαιοδοσία, η αίτηση για ακύρωση του εντάλματος και της επίδοσης απορρίπτεται. Τα έξοδα επιφυλάσσονται.

Αίτηση για ακύρωση του εντάλματος και της επίδοσης απορρίπτονται.